

M E T M U Z I E K I N H E T B L O E D
E N V E E L G O E D E M O E D . . . . .

Een Lintse harmonie in de kijker.

Wat muziek betreft, is men in Lint wel een en ander gewend.

Niet minder dan twee verenigingen laten sinds tientallen jaren hun deuntjes los in en over ons dorp.

We pikten er één uit en belichten, met de medewerking van dirigent Julien Vermuyten, de geschiedenis van het

"KONINKLIJK LINTS HARMONIE-ORKEST M.Z.B.- VZW."

Meteen krijgen we een kijk op groei en bloei van onze harmonies, die niet altijd even "harmonieus" met elkaar konden opschieten.

Gelukkig is dat nu verleden tijd.

We wensen het "Lints Harmonieorkest" en de "Harmonie St.Cecilia" dan ook nog vele jaren van gezonde ontspanning en geslaagde concerten toe.

HOE IS HET ECHTER ALLEMAAL BEGONNEN . . . . .

We verplaatsen ons daarvoor naar de periode van vóór de eerste wereldoorlog.

Er is dan al sprake van twee harmonies: De "Groene Klakken" en de "Witte Klakken".

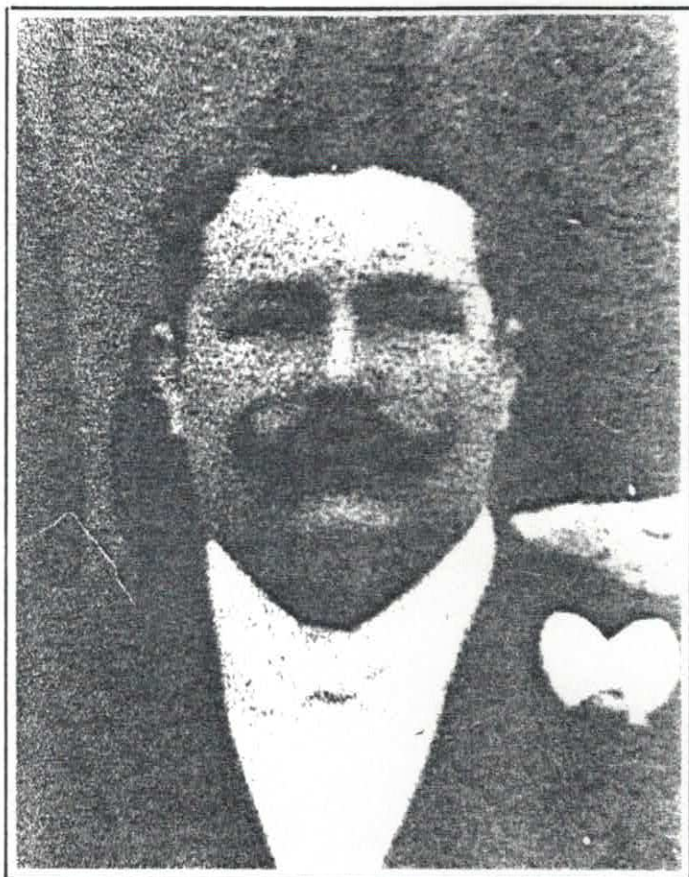
Vanwaar die dualiteit? Het had allemaal wat te maken met het standenverschil. Elk dorp en vanzelfsprekend ook Lint bezat zijn notabelen. Dit wat meer "elitaire" volk zocht meestal aansluiting binnen de eigen groep en plaatste zich wat afzijdig van het meer gewone werkvolk. Zo ook voor de muziekbeoefening te Lint.

De "Groene Klakken" telden namelijk onder hun leden de Lintse prominenten en politiekers, met brouwer Jean Scheltjens als voorzitter.

De "Witte Klakken" daarentegen, recruteerden onder het werkvolk en hadden als voorzitter Frans Decleyn.

Foto:

Brouwer
Jean Scheltjens.

Doorheen de geschiedenis van onze muziekverenigingen zullen de brouwers en lokalen (= café's) een voornamelijk rol blijven spelen.

De eerste wereldoorlog had vanzelfsprekend diepgaande gevolgen voor het verenigingsleven, dat zo goed als stil lag.

In 1919 echter kwam er tussen de muziekverenigingen een verbredering tot stand en fuseerden beide harmonies onder het voorzitterschap van Jean Scheltjens, met als nieuwe benaming: "VREDE-EENDRACHT".

Veel herinnerde nog aan de voorbije oorlogsperiode.

Niet alleen de keuze van de naam, ook de vele oudstrijders die lid waren en de jaarlijkse heldenhulde, die sinds 1/11/1920 aan het graf van één der gesneuvelde Lintenaren werd gebracht.

In 1923 echter liep het grondig mis. Er kwam onenigheid tussen het bestuur en de muzikanten, rondom het wel of niet deelnemen aan de jaarlijkse heldenhulde van de Lintse Nationale Strijdersbond.

Er werd in het lokaal van de harmonie, café "De Kroon" in de Koning Albertstraat, onderhandeld met de toenmalige NSB-voorzitter Eduard Ramont.